Dosarul nr. 2-1195/2024
2-24118666-32-2-21102024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărîrii pronunțat la 05 iunie 2026
Judecătoria Hînceşti, sediul Ialoveni
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător – Viorel Botnaraș,
Grefier – Valeria Petic,
cu participarea:
Avocatului – Sorochin Iuri, în interesele reclamantului Ochsner Daniel,
Avocatului stagiar – Guțan Natalia, în interesele pârâtului Antonii Andrei,
a examinat în ședință de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Sorochin Iuri în interesele lui Ochsner Daniel către Antonii Andrei, intervenient accesoriu Ochsner Nadejda, privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

1. La data de 18.10.2024, avocatul Sorochin Iuri, acționând în interesele lui Ochsner Daniel, s-a adresat Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Antonii Andrei, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 2).

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul Ochsner Daniel a solicitat încasarea de la Antonii Andrei a sumei de 30 000 euro, convertită în lei moldovenești conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării obligației de plată, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, în anul 2015, i-a procurat pârâtului un automobil de model Mercedes Sprinter, în valoare de 30 000 euro.

În susținerea acestor afirmații, reclamantul a făcut trimitere la recipisa întocmită la 28.06.2018, precum și la declarațiile depuse de pârât în fața autorităților elvețiene la 15.11.2018, prin care Antonii Andrei ar fi declarat că Ochsner Daniel i-a procurat un autovehicul de model Mercedes Sprinter, iar banii aferenți acestuia i-ar fi restituit ulterior, împreună cu dobânda, lui Ochsner Nadejda, presupunând că suma restituită a ajuns ulterior la Ochsner Daniel.

Totodată, reclamantul a invocat că, prin declarația dată în cadrul ședinței de judecată din 17.05.2024, pârâtul a susținut că nu recunoaște cele indicate în declarația

anterioară, întocmită fără indicarea datei și prezentată avocatului Sorochin Iuri, calificând cele menționate în aceasta drept „minciuni și invenții”.

Reclamantul a susținut că, prin negarea celor declarate anterior în fața autorităților elvețiene la 15.11.2018, pârâtul urmărește să se eschiveze de la executarea obligației de restituire a sumei de 30 000 euro, pe care, potrivit susținerilor reclamantului, a primit-o de la acesta.

2. Prin fișa de repartizare a cauzei din 21.10.2024, cererea de chemare în judecată a fost repartizată spre examinare judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, Victor Olărescu (f.d. 1).

3. Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, Victor Olărescu, din 01.11.2024, cererea de chemare în judecată înaintată de Ochsner Daniel a fost acceptată spre examinare.

4. Prin încheierea președintelui interimar al Judecătoriei Hîncești, Corina Albu, din 15.11.2024, s-a dispus redistribuirea cauzei civile, în legătură cu eliberarea din funcție a judecătorului Victor Olărescu (f.d. 76).

5. Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului din 06.12.2024, cauza civilă a fost repartizată spre examinare judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, Viorel Botnaraș.

6. La data de 15.11.2024 și, în mod repetat, la 03.02.2025, pârâtul Antonii Andrei a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată (f.d. 58-63, 87-92).

7. În referință, pârâtul a susținut că Ochsner Daniel i-a procurat, în anul 2015, un automobil de model Mercedes Sprinter, în calitate de cadou, fără asumarea vreunei obligații de restituire a prețului acestuia.

Totodată, pârâtul a invocat că recipisa din 28.06.2018, la care face referire reclamantul, nu indică în mod clar și cert moneda în care este exprimată suma de 30 000.

Pârâtul a susținut că automobilul a costat 30 000 lei, și nu 30 000 euro, astfel cum afirmă reclamantul, precizând că suma respectivă nu a reprezentat un împrumut care urma să fie restituit. În acest sens, pârâtul a indicat că reclamantul nu a prezentat probe care să confirme existența unei obligații de restituire a sumei solicitate.

Argumentele participanților la proces.

8. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului Ochsner Daniel, avocatul Sorochin Iuri, a susținut cererea de chemare în judecată, pentru motivele de fapt și de drept invocate în aceasta, solicitând admiterea acțiunii.

Reprezentantul pârâtului Antonii Andrei, Ochsner Nadejda, împreună cu avocatul stagiar Guțan Natalia, au pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată și au comunicat instanței că pârâtul nu recunoaște pretențiile formulate de reclamant.

În calitate de intervenient, Ochsner Nadejda, de asemenea, nu a recunoscut acțiunea și a pledat pentru respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței.

9. Audiind opinia participanților la proces, examinând materialele cauzei și apreciind probele administrate în ansamblul lor, instanța de judecată consideră necesar să respingă cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească, pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente, care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența unor circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu niciun fel de alte mijloace probante.

Potrivit art. 130 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima sa convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță sub aspectul pertinenței, admisibilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – sub aspectul legăturii lor reciproce și al suficienței pentru soluționarea cauzei.

Instanța reține că sarcina reclamantului nu constă doar în demonstrarea faptului că acesta a achitat prețul automobilului procurat pentru pârât, ci și în demonstrarea existenței unui temei juridic concret în baza căruia pârâtul este obligat să restituie reclamantului suma pretinsă, precum și a întinderii și caracterului exigibil al acestei obligații.

Conform art. 195 din Codul civil, actul juridic civil reprezintă manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Potrivit art. 512 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Conform art. 514 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit și din orice alt act sau fapt susceptibil să le producă în condițiile legii.

Prin urmare, pentru admiterea unei acțiuni privind încasarea unei datorii, instanța trebuie să poată identifica, în baza probelor administrate, existența raportului

juridic obligațional, izvorul acestuia, persoana creditorului, persoana debitorului, obiectul obligației și întinderea acesteia, precum și faptul că obligația este actuală și exigibilă.

Întrucât raportul juridic pretins s-a născut anterior datei de 1 martie 2019, condițiile nașterii și conținutul obligației pretinse urmează a fi apreciate potrivit normelor Codului civil în vigoare la data nașterii acestuia, ținându-se seama de dispozițiile tranzitorii ale Legii nr. 133/2018.

În ședința de judecată s-a constatat că, prin recipisa întocmită olograf și semnată la data de 28.06.2018, Antonii Andrei a consemnat că, în anul 2015, Ochsner Daniel i-a procurat un automobil de model Mercedes Sprinter, în sumă de 30 000 euro, menționând, totodată, că a restituit această sumă surorii sale, Ochsner Nadejda, *„cu procent”*.

Instanța reține că recipisa constituie un înscris pertinent, care urmează a fi apreciat în integralitatea sa, în coroborare cu celelalte probe administrate, iar nu prin desprinderea unor elemente izolate din conținutul acesteia.

În acest sens, instanța nu înlătură și nu minimalizează semnificația juridică și probatorie a mențiunii *„am întors ... cu procent”*. Dimpotrivă, această formulare indică în mod obiectiv existența unei conduite de restituire a unei sume bănești, constituind un element relevant pentru calificarea raporturilor juridice dintre persoanele implicate.

Totodată, din originalul recipisei rezultă că suma indicată este de 30 000 euro, astfel încât instanța nu reține ca motiv de respingere a acțiunii lipsa individualizării monedei. Problema esențială a cauzei este însă dacă suma respectivă constituia o obligație juridică personală a lui Antonii Andrei față de Ochsner Daniel și dacă, la momentul sesizării instanței, această obligație exista, era neexecutată și exigibilă.

În speță, instanța constată că este probat faptul că Ochsner Daniel a procurat pentru Antonii Andrei un automobil de model Mercedes Sprinter în anul 2015. De asemenea, este probat faptul că, în recipisa din 28.06.2018, Antonii Andrei a indicat suma de 30 000 euro și a menționat că această sumă a restituit-o Ochsner Nadejda „cu procent”.

Instanța apreciază că aceste împrejurări nu pot fi ignorate și nu pot fi considerate lipsite de relevanță juridică. Totuși, ele trebuie raportate la întregul material probator, pentru a se stabili natura juridică a raportului dintre Ochsner Daniel și Antonii Andrei.

Or, faptul că Ochsner Daniel a suportat prețul automobilului nu conduce, prin el însuși, la concluzia că între acesta și Antonii Andrei a luat naștere o obligație de restituire a prețului. Procurarea unui bun pentru o altă persoană poate avea la bază diferite temeiuri juridice, inclusiv un raport cu titlu gratuit, un împrumut, un mandat sau un alt raport juridic, iar calificarea acestuia trebuie făcută în funcție de voința și conduita reală a părților, precum și de probele administrate.

Totodată, instanța nu condiționează existența unui raport obligațional de prezentarea unui contract formal de împrumut și nici de utilizarea expresă a termenului „împrumut” în înscrisurile prezentate. Natura juridică a raportului urmează a fi stabilită după conținutul real al conduitei părților și al actelor administrate.

Cu toate acestea, faptul că raportul juridic poate fi calificat în funcție de conținutul real al relațiilor dintre părți nu înseamnă că instanța poate prezuma existența unei obligații personale de restituire în lipsa stabilirii, prin probe suficiente, a elementelor esențiale ale acesteia.

În acest context, mențiunea din recipisă potrivit căreia Antonii Andrei a „întors” suma către Ochsner Nadejda impune stabilirea raportului juridic în cadrul căruia această plată a fost efectuată.

Astfel, dacă suma de 30 000 euro reprezenta o obligație de restituire către Ochsner Daniel, este necesar să fie stabilit în ce calitate Ochsner Nadejda a primit această sumă: dacă a acționat în nume propriu, în calitate de creditor, dacă a acționat în calitate de reprezentantă ori persoană împuternicită de Ochsner Daniel să primească plata sau dacă a primit banii în cadrul unui alt raport juridic ori în baza unui alt temei.

Simpla calitate de soție a reclamantului și, respectiv, de soră a pârâtului nu este suficientă pentru a concluziona că orice sumă primită de Ochsner Nadejda a fost primită în numele și pentru Ochsner Daniel.

În același timp, instanța nu poate prezuma nici că Ochsner Nadejda era creditorul real al sumei, nici că avea împuternicirea reclamantului să primească plata în numele acestuia și nici că suma primită a fost ulterior transmisă reclamantului.

Prin urmare, mențiunea privind restituirea banilor către Ochsner Nadejda are valoare probatorie și trebuie luată în considerare, însă, în lipsa coroborării cu alte probe suficiente, aceasta nu permite stabilirea neechivocă a faptului că plata respectivă a reprezentat executarea unei obligații personale a lui Antonii Andrei față de Ochsner Daniel.

Aceeași concluzie rezultă și din explicația oferită de Antonii Andrei autorităților elvețiene la data de 15.11.2018, apostilată de notarul public Marcel Bauer și tradusă de Biroul de traduceri Î.I „Corghencea Radomir”.

Din această explicație rezultă că Antonii Andrei a declarat că, în perioada anilor 2011–2017, a primit mijloace bănești de la Ochsner Daniel și le-a transmis lui Ochsner Nadejda. De asemenea, acesta a declarat că, la indicația surorii sale, Ochsner Nadejda, pe numele său a fost achiziționat un bun imobil, ulterior dezvoltat într-o afacere de hotel și restaurant, iar mijloacele financiare utilizate pentru anumite achiziții în Republica Moldova îi aparțineau lui Ochsner Daniel.

Totodată, Antonii Andrei a declarat că Ochsner Daniel i-a procurat un bus, iar banii pentru acesta i-a restituit Ochsner Nadejdei, fiind convins că aceasta i-a primit ulterior de la Ochsner Daniel.

Instanța apreciază această explicație ca fiind relevantă pentru stabilirea existenței unor raporturi patrimoniale și financiare între cele trei persoane. Totodată, formularea potrivit căreia Antonii Andrei a restituit banii către Ochsner Nadejda, fiind „convins" că aceasta i-a primit ulterior de la Ochsner Daniel, relevă caracterul indirect al cunoașterii sale cu privire la destinația ulterioară a banilor.

În aceste condiții, instanța reține că materialul probator confirmă existența unor relații patrimoniale și financiare între Ochsner Daniel, Antonii Andrei și Ochsner Nadejda, însă nu permite stabilirea cu suficientă certitudine a raportului juridic concret în temeiul căruia Antonii Andrei ar fi devenit debitor personal al lui Ochsner Daniel pentru suma de 30 000 euro.

În ceea ce privește natura raportului juridic, instanța reține că, potrivit art. 867 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte se obligă să dea în proprietate celeilalte părți bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Prin urmare, chiar dacă raportul dintre părți ar fi calificat drept împrumut, este necesar să rezulte din probe că bunul sau mijloacele bănești au fost transmise cu obligația corelativă de restituire și că această obligație exista în raportul dintre creditorul indicat în acțiune și debitorul indicat în acțiune.

În prezenta cauză, deși este stabilit faptul procurării automobilului și este consemnată ulterior restituirea unei sume către Ochsner Nadejda, probele nu permit stabilirea cu suficientă certitudine că, la momentul procurării automobilului, Ochsner Daniel și Antonii Andrei au convenit asupra nașterii unei obligații personale de restituire a prețului automobilului de către Antonii Andrei către Ochsner Daniel.

Mai mult, din recipisă nu rezultă condițiile concrete în care urma să fie executată obligația, inclusiv temeiul și cuantumul «procentului» menționat și, în mod esențial, calitatea juridică în care Ochsner Nadejda a primit suma respectivă. Lipsa indicării termenului de restituire nu este însă, prin ea însăși, decisivă, urmând a fi apreciată prin prisma normelor legale aplicabile raportului juridic și a celorlalte probe administrate.

Aceasta nu înseamnă că instanța consideră că lipsa acestor mențiuni exclude automat existența unei obligații. Instanța constată însă că, în ansamblul probator existent, aceste elemente nu pot fi stabilite cu nivelul de certitudine necesar pentru admiterea acțiunii.

Instanța apreciază și contra-declarația depusă de Antonii Andrei la data de 29.04.2024, prin care acesta a contestat cele indicate într-o declarație anterioară referitoare la transmiterea sau transferarea către Ochsner Nadejda a unor sume de bani.

Existența unor declarații contradictorii ale pârâtului este relevantă pentru aprecierea credibilității acestuia, însă nu poate fi considerată, prin ea însăși, nici dovadă suficientă a existenței datoriei, nici temei pentru transferarea sarcinii probei asupra pârâtului.

Cu alte cuvinte, contradicțiile din declarațiile pârâtului pot afecta valoarea probatorie a acestora, însă nu pot suplini lipsa unei dovezi suficiente privind izvorul, titularul, obiectul și întinderea obligației pretinse de reclamant.

Instanța reține, de asemenea, că cererea prealabilă recepționată de Antonii Andrei la data de 15.09.2024 confirmă faptul că reclamantul i-a solicitat restituirea sumei pretinse. Totuși, cererea prealabilă nu constituie, prin ea însăși, dovada nașterii obligației și nu poate crea un raport obligațional care nu a fost demonstrat prin celelalte probe. Aceasta poate produce efecte numai în raport cu o obligație juridică deja existentă.

Referitor la prevederile art. 583 din Codul civil privind obligațiile pecuniare exprimate în valută străină, instanța reține că identificarea monedei și modalitatea de executare a unei obligații pecuniare presupun existența prealabilă a obligației respective. Prin urmare, chiar acceptând că suma din recipisă este de 30 000 euro, acest fapt nu soluționează problema existenței dreptului de creanță al reclamantului.

De asemenea, prevederile art. 871 și 872 din Codul civil privind restituirea împrumutului pot fi aplicate numai după stabilirea existenței unui raport de împrumut și a obligației de restituire. În prezenta cauză, tocmai existența și conținutul raportului obligațional dintre Ochsner Daniel și Antonii Andrei nu au fost demonstrate în măsura necesară pentru admiterea acțiunii.

Totodată, instanța nu reține ca temei decisiv susținerea pârâtului potrivit căreia automobilul i-ar fi fost procurat cu titlu de cadou. Această susținere urmează a fi apreciată împreună cu toate celelalte probe, însă soluția cauzei nu se întemeiază exclusiv pe versiunea pârâtului, ci pe constatarea că reclamantul nu a prezentat un ansamblu probator suficient pentru a demonstra raportul juridic concret invocat.

În consecință, instanța constată că, în special, nu au fost demonstrate în măsura necesară: - izvorul juridic concret al obligației personale a lui Antonii Andrei față de Ochsner Daniel; - faptul că prețul automobilului a fost achitat în cadrul unui raport juridic care presupunea restituirea acestuia; - calitatea juridică în care Ochsner Nadejda a primit suma restituită; - faptul că plata către Ochsner Nadejda a reprezentat executarea unei obligații față de Ochsner Daniel; - cuantumul și temeiul juridic al „procentului” menționat în recipisă; - existența unei obligații actuale și exigibile a pârâtului față de reclamant la momentul sesizării instanței.

Cu toate acestea, aceste împrejurări, apreciate în ansamblu, nu permit stabilirea cu suficientă certitudine a existenței unei creanțe certe, determinate și exigibile a lui Ochsner Daniel împotriva lui Antonii Andrei în cuantum de 30 000 euro.

Instanța nu exclude posibilitatea ca un raport obligațional să fie demonstrat prin alte înscrisuri sau prin conduita părților. Însă, indiferent de calificarea juridică dată raportului dintre acestea, elementele esențiale ale obligației pretinse – creditorul, debitorul, izvorul obligației, obiectul prestației și existența obligației la momentul sesizării instanței – trebuie să rezulte din probe.

În prezenta cauză, aceste elemente nu au fost demonstrate în măsura necesară pentru admiterea acțiunii.

În conformitate cu art. 572 din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit. Or, înainte de a dispune executarea unei prestații, instanța trebuie să constate existența obligației însăși.

În speță, reclamantul nu și-a îndeplinit sarcina probatorie prevăzută de art. 118 din Codul de procedură civilă în măsura necesară pentru a demonstra că Antonii Andrei are față de acesta o obligație personală, actuală și exigibilă de plată a sumei de 30 000 euro.

În ceea ce privește cererea privind compensarea cheltuielilor de judecată, aceasta urmează soarta pretenției principale. Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, partea care pierde procesul este obligată să plătească părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Întrucât acțiunea principală urmează a fi respinsă, nu există temei pentru compensarea către reclamant a cheltuielilor de judecată solicitate.

Prin urmare, apreciind probele administrate în ansamblul și interconexiunea lor și călăuzindu-se de normele de drept material și procedural aplicabile, instanța ajunge la concluzia că reclamantul nu a demonstrat existența unei obligații juridice certe, determinate și exigibile a lui Antonii Andrei față de Ochsner Daniel în cuantum de 30 000 euro.

Prin aceste considerente, cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Sorochin Iuri în interesele lui Ochsner Daniel urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

10. În conformitate cu art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Sorochin Iuri în interesele lui Ochsner Daniel către Antonii Andrei, intervenient accesoriu Ochsner Nadejda, privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura/ Viorel Botnaraș